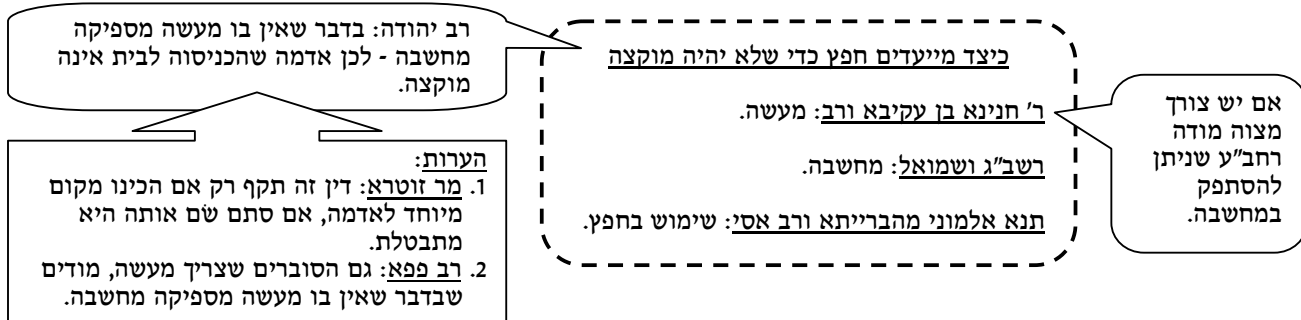

שבת נ. (מול תוס' ד"ה 'ורב') עד נא. (המשנה)

ביאורי מושגים
 ייפוי אדם את עצמו - רש"י מסביר שדין זה קיים משום:
 1. האדם נברא בצלם א-לוהים ולכן ייפוי האדם הוא ייפוי של צלם הבורא.
 2. הרוואה בריאות נאות מברך - מכאן שהיפוי הוא חלק מהבריאה ולכן יש מקום להשתתף עם הבורא בדבר זה.
 המאירי מסביר שחשוב שת"ח ייראה טוב משום כבוד התורה.
 הרמב"ם מסביר שדין זה נאמר לגבי ההכנות לתפילת השחר.

מקבץ הלכות בענייני רחיצה

1. עפר העשוי מכתישת לבינה, פסולת של שומשומין, אבקת פלפל, ותערובת שאחוז האהל (שורש של עשב כלשהו) שבה לא עולה על 50% - לרוב אינם משירים שערות ולכן מותר לחפוף בהם שערות.
 2. רב ששת אסר לבקע זיתים כדי לרחוץ את הפנים במים היוצאים מהם - משום הפסד אוכל.
 3. מר זוטרא: אין לרחוץ בתכשירי רחצה - משום 'לא ילבש גבר שמלת אישה'.
 אמימר ורב אשי: מותר ואף חובה לעשות זאת משום 'כל פעל ה' למענהו' - יש חובה ערכית לייפות את העולם שלנו.

זהו הסבר רוב הראשונים. רש"י הבין שמדובר בביקוע הממתק את מרירות הזית.

ציטוט מהמשנה

הנוטל סיר הטמון בגיזות צמר:
שלב א': יטול את המכסה והגיזות יצאו מעצמם.
שלב ב': ר"א: יטה את הסיר ויטול ממנו את האוכל מבלי להוציא את הסיר.
תכמים: יטול את הסיר ויחזירו.

רב: המחלוקת היא רק כשהחור קיים.
 אם החור התקלקל כולם מודים שאסור
 להחזיר כיוון שהוא מזיז מוקצה.

כשהחור נשאר אוסר ר"א מחשש
 שגם כשהחור יסתם האדם יבוא
 להחזיר.

דחיה: המשנה בכלאים קובעת:

אדם הטומן ירק בקרקע כדי
 לשומו - מותר להוציאו בשבת.

מכאן שמותר להוציא מהקרקע גם אם
 תוך כדי השליפה יוצא גם עפר.

רב הונא: צמח נוי ריחני שנשלף ממקומו והוחזר - מותר ליטלו
 בשבת ממקומו ואין חשש של טלטול מוקצה.

שמואל: סכין שהוציאה מהקיר ותקעה מחדש - מותר לשולפה
 מהקיר בשבת ואין חשש של איסור מוקצה (יש אומרים שהחשש
 המדובר הוא של איסור בונה).